

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

325.1

Szerző:

Cím: *Kivándorlási kálvária egy millió hurcolkodási költséggel*

Forrás:

Magyarország

Hely

Idő

1921

Személy

Bp.
(Hely)

1921 IV M
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomat

Kivándorlási kálvária egy millió hurcolkodási költséggel

— Egy szegény család utazása Budapesttől Newyorkig —

(Az Igazság tudósítása.) A dollár ma a világ legjobb pénze, s így nem csoda, ha minden szegény ember a dollárok hazájába kívánczik. De nem olyan könnyű Amerikába jutni, mint azt sokan hiszik. Szegény ember ne is álmodjon róla. Egy kis család kivándorlása Amerikába, majdnem egymillió koronába kerül.

Hogy az Óceánon tulra való utazás gyönyörűségeiről, keserűségeiről, sok akadályáról fogalmat alkothassunk, egy héttel ezelőtt a belügyminisztérium utlevél osztályán jártunk. Eppen egy szegény tisztviselő kért Amerikába szóló utlevelet. A tisztviselő, aki a Városi Villamosüzem rosszul fizetett hivatalnok volt, elmondotta munkatársunknak, hogy négytagú családját, gyermekét, feleségét és aggkoru apósaét fizetéséből eltartani képtelen, a legnagyobb megélhetési gondokkal küzd, s ezért elhatározta, hogy segélyért amerikai rokonaihoz fordul. Amerikából segély helyett az a válasz érkezett, hogy pénzt nem küldenek, mert az ugyanis hamarosan elfogyna, inkább kérjen a család Amerikába szóló utlevelet.

A rokonság előlegezi az utiköltségeket. A szegény tisztviselő nagyot sóhajtott, a még szegényebb hazájára gondolt, a szülőföldre, amit itthagyni nehéz és fájdalmas. Azt válaszolta vissza, hogy ha más választás nincs, kivándorol. Huszonnyolc nap múlva pecsétes levél érkezett az amerikai hatóságoktól, amelyben az Egyesült Államok nevében értesítik a szegény tisztviselőt, hogy a New-Yorkban élő rokonok, kik Amerika szabad polgárai, hivatalos megállapítás szerint rende-

zett anyagi viszonyok között élő, jól kereső emberek, akik kezességet vállaltak arra, hogy a tisztviselő családját abban az esetben, ha ott megfelelő foglalkozást nem találnának, lakással, élelemmel és ruházattal ellátják, szükség esetén pedig visszautaztatásukról és az ezzel járó költségekről gondoskodnak. Enélkül az amerikai beleegyezés nélkül Amerikában senki fia Magyarországból le nem telepedhet és utra nem kelhet.

Egy amerikai bank utján ötszáztízezer korona érkezett a tisztviselő családjára részére azzal a kikötéssel, hogy a férj, a feleség, a gyermek, az após és a család régi cselédje részére a családfő köteles a nemzetközi utazási iroda budapesti képviselőjénél a Budapesttől New-Yorkig szóló vasuti és hajójegyvet megváltani. Másod osztályú hajójegyvet és első osztályú vasuti jegyet. A vasuti jegynek azért kell első osztályúnak lenni, mert a kivándorló iroda csak így vállalja a Budapesttől New-Yorkig terjedő hosszú uton, a hajón és vasuton való élelmezés és hálóhellyel való ellátás elintézését.

A családnak azt irták Amerikából, hogy porcellánedényt, függönyt, mindennemű szőnyeget, alsóruhát és felsőruhát még rossz állapotban is vigyenek ki magukkal, mert odakint ez hallatlanul sok pénzbe kerül. Butort nem lehet kivinni, mert lehetetlen a szállítási költségeket fizetni ebből, ellenben ha zongorájuk van, a család rakassa

hajóra, mert Amerikában csak silány gyártmányú zongora kapható. Hozzának könyvet és kottát is magukkal. A család így is tett. Összecsomagolta az edényeket, ruhaneműeket, becsomagolta a zongorát és nem lévén tájékozva a viszonyok felől, elmentek egy szállító céghez, amely nem vállalta a vasúthoz való fuvarozást, mert az Amerikába szóló csomagokat és ládákat előbb hatóságilag le kell pecsételtetni és szakszerűen becsomagolni.

Pénzügyőrök, muzeumőrök, hatósági hangszerszakértők adták egymás kezébe a kilincset a szegény tisztviselő lakásán. Megvizsgálták a szőnyeget, a képeket, az egyszerű kis szobrocskákat hatóságilag, hogy nincs e köztük kiviteli tilalom alá eső műkincs, a muzeumi könyvtár kiküldött őre átnezte a Szomaházy-regényeket és a Conan-Doyle-füzeteket s mert e könyvek közt nem talált kiviteli tilalom alá esőt, a könyvek külön vászon zsákjára ráütötte a plombát és pecsétet. A tányérokra, fazekakra és teás-csészékra megállapították a hatósági közegek, hogy ezek sem tartoznak a ritkaságok közé, a zongora oldalbordáit is megtapogatták s ennek a nagy faládájára is rányomták a bélyegzőt.

Mikor minden szakszerűen össze volt csomagolva, leplombálva, átkötözve, leszögezve, zsákbavarrva, a csomagoló munkát végző vállalat tizennyolcezer koronáról szóló számlát nyújtott be. A szegény család egyik ájulásból a másikba esett, mert mikor a becsomagolt holmik a szállító-céghez kerültek, kiderült, hogy a szőnyegek, ruhaneműek, képek, edények és a zongora szállítási költsége előre kifizetve egyszázhatvanöt ezer koronába kerül. Külön kábel-telegrammal kellett elintézni, hogy az amerikai rokonok ezt a nagyösszegű szállítási költséget kifizessék.

Es most jött a család újabb ájulási rohama. Mikor már majdnem a pályaudvarhoz mentek, akkor jött az értesítés, hogy a családnak a legújabb amerikai rendelet értelmében egészségügyi megfigyelés céljából, hogy Amerikába Európából járványt ne cipeljenek át, *Cherbourg kikötővárosban tizennégy napig kell vesztegelni a hajó indulása előtt.* Ez a veszteglés körülbelül ötezer frankba kerül, a mi pénzünk szerint százharmincezer koronába. Ezt is táviratilag rendezték el az amerikai fejestehenek s mire a szegény család utnak indulhatott, vasuti jegyre, hajójegyre, szállítási költségekre, szóval hurcolkodási költségekre majdnem egymillió koronát költött.

Ha ezt a szegény család egy összegben megkaphatta volna, a család fő most vidáman szivhatna a pipáját háromszobás polgári otthonában, ölbetett kezekkel nézhetné a Pesten felkelő napot és délutánonként kivihezné négytagú familiáját a Stefánia-utra kocsi-káznál. De így ki kell mennie, mert az amerikai erkölcs a világ legszigorubb erkölce, ingyen pénzt nem adnak senkinek szívesen. A család most felgyűrheti odakint az ingujját, s neki láthat a verejtékes munkának, hogy a kölcsönképpen előlegezett utazási költségeket megszerezhesse és visszaadhass a az amerikai rokonoknak.